

len tilsiger, at når bloktilskuddet er ude af verden, skal vi forhandle om yderligere fælles brug af de indtægter, råstofferne vil give Grønland i fremtiden. Jeg vil gerne slå fast, at det er en aftale, som vi fra Grønlands side står fast ved.

Kl. 15:25

Den del af aftalen indebærer ikke, som nogle synes at tro, at ti fugle på taget bliver til en i hånden. Det er netop, fordi det er en aftale, der er baseret på frivillighed og ikke på tvang. Tvang er noget, vi konstant bør søge at komme væk fra. Frivillige aftaler er noget, vi bør bevare og udbygge. Og hvem skulle Grønland hellere ville bygge sine fremtidige aftaler med end med det land og det folk, som vi nu nærmest mere er knyttet sammen med af blodets bånd end af noget andet?

Vi vil også, når bloktilskuddet er borte, fortsat have brug for et massivt samarbejde med andre end os selv, hvis vi skal drive vores samfund fremad – både som selvstændig aktør på verdensscenen og i den moderne erhvervsudvikling, vi ønsker os. Hvorfor skulle vi ikke først og fremmest vælge Danmark i den sammenhæng, medmindre Dansk Folkeparti får ødelagt det gode forhold mellem vores lande fuldstændig, inden vi er nået dertil?

Det er jo ikke af uvilje mod danskerne eller Danmark, at vi ønsker vores selvstændighed og vores økonomiske frihed. Det er, som jeg gang på gang har understreget, et positivt ønske, ikke et negativt. Jeg har tidligere plæderet for den ordning, der hedder »Free association«. Den rummer mulighed for, at vi betaler Danmark for de ydelser, som vi fremover fortsat gerne ser at Danmark udfører for os. Det kunne være repræsentation i udlandet, forsvar af vores grænser eller overvågning af luftrummet for nu blot at nævne nogle oplagte områder.

Med den udvikling, verdens klima er inde i for tiden, er det jo nærmest umuligt at forudse, hvilke ændringer, muligheder og behov fremtiden vil skabe i det arktiske område. Og her er der ingen tvivl om, at vi får brug for gode venners hjælp, også den dag, vi selv kan betale for det. Vi er allerede i dag hårdt ramt af ganske ukendte variationer i vores vejrlig med direkte følgevirkning for specielt vores fangere og deres hunde, men også for vores trafiksystemer og vores erhvervs muligheder. Man kan med rette befrygte, at denne form for forandring kun vil gå hurtigere og hurtigere i fremtiden og skabe så mange ændringer i det arktiske område, at vi i

dag slet ikke kan overskue konsekvenserne heraf.

Der er i øvrigt heller ingen garanti for, at olien i fremtidens samfund vil fortsætte med at have den altafgørende effekt på økonomierne, som den har i dag. At begynde at gamble med det grønlandske bloktilskud på nuværende tidspunkt ville derfor ganske enkelt være at spille hasard med hele Grønlands fremtid. Det vil vi naturligvis ikke medvirke til.

Men som jeg sagde tidligere, er der ikke meget, vi ikke gerne vil medvirke til, hvis det på en betryggende måde kan nedbringe Grønlands behov for bloktilskud. Bloktilskuddet; som det er i dag, kan kun forstås i sammenhæng med Danmarks krav på suveræniteten over Grønland. Danmark har over for udlandet via aftaler og via internationale retssager fastslået sin ret til at regere over Grønland i forhold til resten af verden. Det har naturligvis samtidig givet Danmark den forpligtelse at opretholde en levestandard i Grønland, der er lig den danske. Det er det, man gør med bloktilskuddet i dag; Man betaler for suveræniteten.

Det har hele tiden været min påstand, at Danmark direkte, men især indirekte har haft en ganske god økonomisk og ikke mindst ganske god politisk forretning ud af den ordning. En ændring i bloktilskuddets vilkår vil derfor naturligvis også skulle følges af en tilsvarende politisk ændring i Danmarks forhold til Grønland. Hvis vi fremover skal belægges med lån i stedet for tilskud, er der mindst to ting, der først skal ske.

Kl. 15:30

For det første skal det undersøges, hvad Danmark vinder, både økonomisk og politisk, via sin håndhævelse af suveræniteten over Grønland. Det skal ske både i form af en analyse af de pengestrømme, der løber fra Grønland til Danmark, og i form af en analyse af de direkte og indirekte gevinster, Danmark har af amerikanernes og NATO's tilstedeværelse i landet.

For det andet bør enhver overvejelse om omlægning naturligt følges af en forhandling om overførsel af kompetencer, så Grønland samtidig kan overtage de gevinster, som bloktilskuddet reelt er en kompensation for, både de økonomiske og de politiske.

Der er derfor efter min mening et pænt stykke vej igen, før vi så meget som kan drøfte mulighederne for at ændre radikalt på bloktilskudsordningen. Men det skal ikke forhindre os i at bane vejen ved først og fremmest at få de reelle